

Пролетери свих земаља, уједините се!

КОМУНИСТ

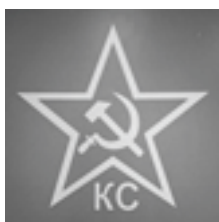
Информативни билтен УГ Комунисти Републике Србије

Број 14

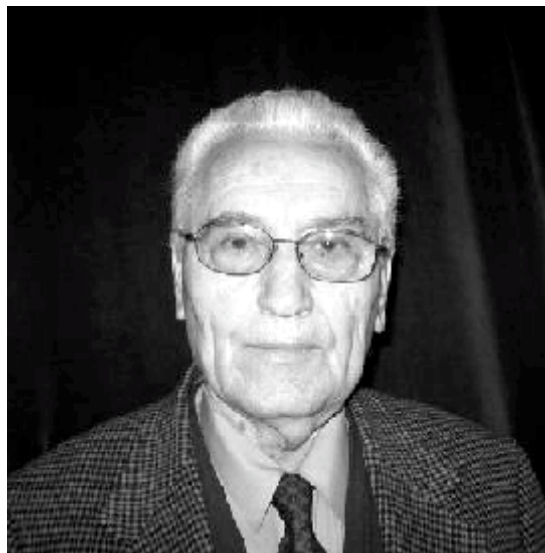
25. мај 2019.
Београд



100 ГОДИНА ОД ОСНИВАЊА КПЈ
1919-2019



SVETOZAR MARKANOVIĆ 1931. – 2019.



Obaveštavamo sve naše članove i prijatelje da je 06.01.2019. godine Predsednik CK KS, drug Svetozar Markanović posle duge i teške bolesti preminuo.

Svetozar Markanović je rođen 1. januara 1931.godine u Drvaru (Bosna i Hercegovina) gde je završio osnovnu školu. U NOB (Narodno oslobodilačka borba 1941-1945. godine) je stupio kao dečak od 14 godina. U junu 1944.godine je ubrzo primljen u SKOJ (Savez Komunističke omladine Jugoslavije). Posle rata odlazi u Čehoslovačku gde je izučio mašinbravarski zanat, a u septembru 1948. godine se zaposlio u „Crvenoj Zastavi“ u Kragujevcu, gde je u oktobru iste godine primljen u KPJ (Komunistička Partija Jugoslavije). Sredinom 1951.godine dolazi u Beograd gde nastavlja školovanje, završava srednjotehničku školu, elektro smeru, a zatim i elektrotehnički fakultet. Zaposlio se u Beogradskoj Elektrodistribuciji 1959. godine, gde je radio sve do penzionisanja 1996. godine. Zvanje magistra tehničkih nauka stekao je 1974. godine. Za vreme radnog veka promenio je više radnih mesta, od mašinbravara u „Crvenoj Zastavi“, preko referenta za opremu i pripremu, šefa kablovske mreže, upravnika pogona gradske mreže, vodećeg inženjera u sektoru za razvoj, direktora OOUR (Osnovne organizacije udruženog rada) „Elektroenergetika“ i na kraju pomoćnik generalnog direktora EDB (Elektro distribucije Beograd).

U čitavom radnom veku društveno je aktivan u SKJ (Savez Komunističke Partije Jugoslavije) i u organima Radničkog samoupravljanja. Nakon penzionisanja 1996. godine, bavi se isključivo društvenim radom. Kako je i sam često imao običaj da kaže: „Posle odlaska u penziju 1996. godine, ja sam po zanimanju isključivo Komunist“. Kao društveno-politički radnik obavljao je razne funkcije počev od sekretara OOSK (Osnovne organizacije Saveza Komunističke Partije), Predsednika Preduzetnog Komiteta SKJ (Savez Komunističke Partije Jugoslavije) u EDB, člana CK Jugoslovenskih komunista, Predsednika CK Jugoslovenskih komunista, Predsednika CK Partije „Komunisti Srbije“, Predsedavajući Koordinacionog odbora komunističkih i radničkih partija sa jugoslovenskog prostora, i do smrti je bio na dužnosti Predsednika Partije „Komunisti Srbije“.

NEKA MU JE VEČNA SLAVA I HVALA!

ПОВОДОМ СТОГОДИШЊИЦЕ КПЈ ОДРЖАНА ЈЕ МЕЂУНАРОДНА СВЕЧАНА КОНФЕРЕНЦИЈА У БЕОГРАДУ

У организацији Координационог одбора комунистичких и радничких партија са простора Југославије (Комунисти Србије, СРП Хрватске, ЈКП Црне Горе, СК Босне и Херцеговине, КП Македоније и КПДК Словеније), у Београду је 19.04.2019. године одржана Свечана конференција поводом стоте годишњице оснивања Комунистичке партије Југославије. Свечана конференција је, као што је и Оснивачки конгрес Социјалистичке радничке партије Југославије (комуниста), одржана у хотелу „Славија“, уз чешће делегата партија чланица Координационог одбора и гостију. Из иностранства су скупу присуствовали представници Комунистичке партије Бугарске: Стефан Груев и Соња Груев, Комунистичке партије Грчке: Елисеос Вагенас и Данаи Челми, Немачке Комунистичке Партије: Гинтер Пол, Комунистичке партије Руске федерације: Марија Дробот, Социјалистичке партије Румуније: Георгита Збагану и ЈУГОКОРД-а из Италије: Надер Мухиодин и Марсела Маспери. Од домаћих гостију скуп су увеличали представници Комунистичке партије, удружења Савез комуниста Србије, Загребачког удружења антифашистичких бораца, Удружења за истину о НОБ и Југославији, Народног фронта, ЈУ центра „Тито“, као и многи појединци.

Посебно желимо да истакнемо величанствени наступ хора „Браћа Барух“, који својим извођењем песама из НОР није оставио равнодушним никога од присутних.

Кроз излагања представника партија чланица Координационог одбора, указано је на историјске чињенице везане за развој партије и њен допринос борби радничке класе за своја права и допринос у борби против фашизма, као и улогу коју је одиграла у развоју једног хуманог социјалистичког система, створеног по мери човека. Указано је и на трагичне догађаје који су довели до разбијања Југославије и крвавог грађанског рата, који је потом уследио.

У оквиру скупа, положен је венац на спомен плочу оснивача Социјалистичке радничке партије Југославије (комуниста), испред хотела „Славија“, а 20.04.2019. године делегација учесника Свечане конференције, састављена од домаћих представника и страних гостију, положила је цвеће на гроб друга Тита.



На крају Свечане конференције, која је након скоро пуних 30 година окупила комунисте са читавог простора Југославије у великом броју, донето је заједничко саопштење, које преносимо у целости:

KOORDINACIONI ODBOR komunističkih i radničkih partija sa prostora Jugoslavije

na svečanoj konferenciji posvećenoj stogodišnjici formiranja KPJ odlučio je da donese sledeće zajedničko saopštenje:

Pre tačno sto godina, na ovom mestu u hotelu „Slavija”, najhrabriji i najuporniji borci protiv kapitalizma, vođeni revolucionarnim idejama marksizma-lenjinizma osnovali su Socijalističku radničku partiju Jugoslavije (komunista). Njihova vizija da samo jedna revolucionarna i čvrsto organizovana partija na celoj teritoriji Jugoslavije može srušiti kapitalizam, već posle 26 godina se u praksi pokazala kao ispravna, jer je Komunistička partija Jugoslavije u Narodnooslobodilačkoj borbi i oružanoj revoluciji srušila kapitalizam, porazila fašiste i njihove sluge i počela izgradnju najhumanijeg socijalizma na planeti.

Koordinacioni odbor komunističkih i radničkih partija sa prostora Jugoslavije, trajno inspirisan vizionarstvom, hrabrošću i upornošću članova KPJ, a naročito partizanske generacije sa maršalom Titom na čelu, obavezuje svoje organizacije da podignu saradnju na još viši nivo, i da se vođeni revolucionarnom marksističko-lenjinističkom idejom i idejom zajedništva naših naroda i narodnosti beskompromisno bore protiv kapitalizma i nacionalizma, koristeći sva sredstva koja im stoje na raspolaganju.

KOMUNISTIČKA PARTIJA RUSKE FEDERACIJE IZDALA KNJIGU: „OKTOBARSKA ZNAMENJA KOMUNISTIČKE PLANETE”

ANALITIČARI KPRF U OVOJ KNJIZI NAJVIŠE PROSTORA POSVETILI POLITIČKIM STAVOVIMA NAŠE PARTIJE

Na 20. Međunarodnom Sastanku Komunističkih i Radničkih Partija u Atini sekretar odeljenja za internacionalnu saradnju Komunističke Partije Ruske Federacije drug Vladimir Karčenko poklonio je članovima naše delegacije 5 primeraka knjige „OKTOBARSKA ZNAMENJA KOMUNISTIČKE PLANETE”. Knjiga predstavlja naučnu analizu sadašnjeg stanja i pravce razvoja Međunarodnog Komunističkog pokreta. Analitičari KPRF koji su autori ove knjige kao materijal za svoju analizu koristili su pored ostalog i referate preko 100 partija koje su bile učesnice 19. Međunarodnog sastanka KRP prošle godine u Lenjingradu. Obradovala nas je činjenica da se na 5 mesta u ovoj knjizi (str.129, 195, 232, 275 i 316) citiraju principijelni Marksističko-Lenjinistički stavovi i inicijative naše partije. Detaljno sa izuzetnim uvažavanjem ruski analitičari su obradili naše stavove koji se odnose: Na inicijativu za formiranje nove Komunističke Internacionalne; da se kapitalizam ne može popraviti već do temelja mora srušiti oružanom revolucijom kako to zagovarju klasici marksizma; da se na čelo Međunarodnog Komunističkog i Radničkog pokreta moraju staviti partije iz zemalja soocijizma u prvom redu Kineska; da datume iz revolucionarne prošlosti imaju pravo da proslavljaju samo komunisti iz socijalističkih država i komunisti na frontu a da ostali moraju da organizuju proteste i druge vidove borbe; da je borba komunista koji nisu spremni da se žrtvuju za svoju ideju osuđena na neuspeh. Takođe, ličnost koja se najviše puta citira u ovoj knjizi je potpredsednik Komunista Srbije drug Vladislav Milosavljević. Pored naše partije sa jugoslovenskog prostora u knjizi se spominju KP Makedonije i SRP Hrvatske. Mnogo veće i uticajnije partije od naše nisu ni približno dobile u ovoj knjizi prostora koliko naša partija. Ovo je dokaz da doslednost i principijelnost bez obzira na veličinu i snagu organizacije ostavlja trag u istoriji Komunističkog i Radničkog pokreta.



KONFERENCIJA POVODOM 100. GODIŠNJICE OSNIVANJA KOMUNISTIČKE PARTIJE JUGOSLAVIJE

POZDRAVNO OBRAĆANJE ITALIJANSKE KOORDINACIJE ZA JUGOSLAVIJU (JUGOCOORD)



Govori: Nader Muhić

Dragi drugovi,

Veliko vam hvala što ste nas pozvali da učestvujemo na ovako važnom skupu. Zadovoljstvo i čast nam je što smo ovde sa predstavnicima raznih zemalja, mada se naša uloga razlikuje, jer mi nismo ni partija, niti politička organizacija, već udruženje koje se bavi informacijama, kulturnim i drugarskim aktivnostima. Zbog naše specifične uloge, voleli bismo da iskoristimo ovu priliku da naglasimo kakvu ulogu je odigrao Jugoslovenski komunistički pokret za Italijanske komuniste i progresivne snage, kao i za Italijansku istoriju generalno.

Jugoslovenski komunisti su se ujedinili skoro dve godine pre osnivanja Komunističke Partije Italije (Livorno, Januar 1921.). U tim mesecima su hrvatski radnici bili na čelu događaja u Albini/Labin Radnička Republika u Istri; neki hrvatski i slovenački aktivisti iz pograničnih područja bivše Kraljevine Italije aktivno su učestvovali u procesu osnivanja Komunističke partije Italije.

Nakon toga, obe organizacije morale su da se suoče sa sličnim poteškoćama zbog diktature u obe zemlje sve do izbijanja Drugog Svetskog rata. U stvari, Italijanske i Jugoslovenske antifašističke aktivnosti su bile povezane znatno pre zvaničnog početka Italijanske oslobodilačke borbe (tzv. „Rezistence”) 1943.godine. Važno je naglasiti da su se komunisti obe zemlje zajedno borili u Španskom građanskom ratu, koji je bio prava škola ideologije i borbe za čitavu generaciju.

Međutim, kada su jugoslovenski komunisti pozvali na antifašističku pobunu na sastanku u Beogradu početkom jula 1941. godine, italijanski komunisti su još uvek bili slabi i raspršeni, živeći u izolaciji i pasivnosti u Italiji ili kao izgnanici u inostranstvu, posebno u Francuskoj. U takvom izgnanstvu bili su i Rigoletto Martini i Umberto Masola - prvi je takođe bio brigadista u Španiji, dok je drugi obrazovan na lenjinističkoj školi u Moskvi i već su mu bila dodeljena organizaciona zaduženja od strane Italijanske komunističke partije.

Početkom 1940. Martini i Masola su izabrani od strane Italijanske Partije da uspostave kontakt sa Jugoslovenskim komunistima. Rečeno im je da odu u Jugoslaviju i da od Jugoslovenskih komunista dobiju sredstva za pokretanje organizovane tajne komunističke partijske aktivnosti u fašističkoj Italiji. Represija je bila delotvorna do te mere da je Martini ubrzo uhapšen u Zagrebu. Jugoslovenski drugovi su mu pomogli da pobjegne, ali je ponovo uhapšen u Rijeci/Fiume, i na kraju je umro u zatvoru u centralnoj Italiji 1942. godine. Ipak, u avgustu 1941. Umberto Masola je ilegalno ušao u Italiju sa sredstvima za pokretanje tajne antifašističke aktivnosti u Milanu, posebno kroz osnivanje radija Milano Liberta.

U međuvremenu, Jugoslovenski komunisti su već organizovali Narodno oslobodilačku borbu (NOB) u Jugoslaviji. Na teritorijama okupiranim od strane Italijanskih snaga – Slovenija, Dalmacija i Crna gora – bili su u prvim redovima borbe protiv Fašizma i Nacizma i njihovih slugu, zbog čega su bili progonjeni, mučeni, ubijani ili hapšeni. Pomislite samo na herojsku figuru Rada Končara, koga su pogubili Italijani.

Mnogi drugi, naročito Crnogorski omladinci, članovi Saveza Komunističke Omladine Jugoslavije su deportovani u koncentracione logore na Italijanskom poluostrvu. Osmog septembra 1943. godine fašistička Italija je kapitulirala: narednih nedelja desetine hiljada Jugoslovenskih antifašista je pobeglo iz zatočeništva u centralnoj Italiji i doprineli su formiranju prvih jedinica boraca naše borbe za oslobođenje. Jugosloveni u Italijanskoj „Rezistenci“ su odigrali ključnu ulogu u razbuktavanju pokreta, kako sa vojne tako i sa ideološke tačke gledišta. Danas možemo reći, Jugosloveni su učili Italijane kako da postanu partizani. Na primer, upravo poznati Roberto Battaglia, mladi partizan koji je kasnije postao najpoznatiji istoričar „Rezistence“, sledio je partizanske ideale i strategiju od jugoslovenskog borca Svetozara Lakovića "Toso".

U međuvremenu, na drugoj strani Jadranskog mora, desetine hiljada italijanskih vojnika okupacionih trupa odlučilo je da se priključi Narodno Oslobođilačkoj Vojski Jugoslavije (NOVJ): formirane su dve italijanske divizije - koje su dobile ime „Garibaldi“ i „Italija“ - kao i nekoliko manjih italijanskih jedinica u okviru NOVJ. Prema rečima Sandra Pertinija (1981): „Istinsko utemeljenje novorođene italijanske vojske, u smislu „antifašističke, demokratske vojske kao komponente anti-hitlerovske koalicije u Drugom svetskom ratu“, dogodilo se 9. oktobra 1943. godine, kada je general Oksilija, komandant Odeljenja „Venezia“ koje je brojalo 12000 vojnika, naredio svojim vojnicima da napadnu naciste u vojnoj koordinaciji sa NOVJ“.

U julu 1944. godine, slavni sastanak Tita i Čerčila u Italiji je, između ostalog, imao za cilj da se zvanično potvrdi prisustvo trupa i naoružanja NOVJ u regionu Apulije u jugoistočnoj Italiji: izbeglički kampovi, bolnice, diplomatska sedišta i vojni štab, mornarica i baze vazduhoplovnih snaga, kampovi za obuku su uspostavljeni na nekoliko italijanskih lokacija, što je predstavljalo istinsku pozadinu jugoslovenskog otpora. Iz italijanske regije Apulija, pet "Prekomorskih brigada" prešlo je Jadransko more kako bi ojačalo pokret pod vodstvom druga Tita.

Posle oslobođenja, odnosi između Italijanskih i Jugoslovenskih antifašista i komunista, iskovanih u ratu bili su veoma razvijeni. Po našem mišljenju jugoslovenski raskid sa komunističkim blokom 1948. godine imao je katastrofalne posledice po komunistički pokret u Italiji, koji je bio dezorijentisan iznenadnim,

neprirodnim i prisilnim prekidom svih saradnji i razmena. Ovi događaji su otvorili put birokratskom i oportunističkom kretanju italijanske komunističke partije.

Ipak, kreativni razvoj jugoslovenskog socijalizma je u narednim godinama sa velikim interesovanjem praćen od strane italijanskih marksističkih intelektualaca. Kada su se jugoslovensko-italijanski odnosi normalizovali, 70-ih godina prošlog veka, razmene mišljenja među komunistima i bivšim partizanskim drugovima sa obe strane Jadrana podignuti su na viši nivo.

Da zaključimo, verujemo da italijanski komunisti i progresivni ljudi imaju ogroman dug prema jugoslovenskom komunističkom pokretu. Štaviše, sudbina dotičnih radničkih klasa je veoma međusobno povezana, što se pokazalo i nedavnim događajima koji su kulminirali NATO agresijom 1999. godine. Na primer, eksproprijacija fabrike „Zastava“ u Kragujevcu od strane italijanskog FIAT-a dovela je ne samo do eksploatacije srpskih metalaca, već i do ucene kao i povećanja nezaposlenosti italijanskih radnika.

Sve ovo pokazuje da su međunarodne veze između političkih snaga i sindikata od suštinskog značaja, kako u borbi, tako i da bi se došlo do novih saznanja u teoriji i tumačenju istorijskih činjenica, što je potrebno za bolje razumevanje dijalektičkih metoda. Ono što je veoma značajno u specifičnim uslovima trenutne situacije je zajednička borba protiv istorijskog revizionizma koji pogađa obe naše zemlje. Dok se četničke i ustaške ličnosti i ideje rehabilituju u postjugoslovenskom diskusu, državna retorika u Italiji demonizuje partizane, a pre svega, jugoslovenske partizane, prikazujući ih kao masovne ubice naviknute da sprovedu etničko čišćenje. Sve ovo se radi u pokušaju da se diskredituju pozitivni rezultati italijansko-jugoslovenskih mirovnih sporazuma iz 1949. i 1976. godine. To se mora zaustaviti, a mi možemo odigrati značajnu ulogu u sprovođenju ovog trenda tako što ćemo nastaviti i pojačati naše zajedničke inicijative.

Hvala!

Beograd, 19. april 2019.



Govori: Eliseos Vagenas

Dragi drugovi,

Pozdravljamo komuniste Jugoslavije na svečanoj konferenciji, posvećenoj 100. godišnjici od osnivanja Komunističke Partije Jugoslavije. Mi duboko poštujemo heroizam, istorijske stranice, koje su počeli da ispisuju komunisti Jugoslavije pre 100 godina, njihovu borbu protiv klasne eksploatacije i socijalne nepravde, siromaštva i nezaposlenosti, ćorsokaka kapitalističkog načina proizvodnje, borbu za novo, pravedno socijalističko, komunističko društvo.

Komunistička partija Jugoslavije, kao i Komunistička partija Grčke, koja je prošle godine obeležila stogodišnji jubilej od svog osnivanja, stvorena je pod uticajem Velike Oktobarske socijalističke revolucije, koja je uticala na narode čitavog sveta. Sveži vetar boljševičke revolucije dao je moćan podsticaj revolucionarnom pokretu na celoj planeti, ali svuda, u svim zemljama, neophodni su bili smeli ljudi, revolucionari, koji su morali da izađu ispred, da podignu crvenu zastavu ideala za emancipaciju radničke klase, stupanje radnika na vlast, diktature proleterijata.

Jugoslovenski i grčki komunisti zajedno sa komunistima iz celog sveta borili su se rame uz rame u vreme Građanskog rata u Španiji, u herojskim Internacionalnim brigadama, protiv fašizma, koji je nastao usled kapitalističkog sistema.

Kasnije, kada su se pod čizmom nemačkog fašizma našle naše zemlje, komunisti su iznova podigli zastavu oružane borbe protiv fašističkih okupatora, ispisali stranice

IZVOD IZ REFERATA KP GRČKE

heroizma bez presedana, formiravši najveće partizanske oružane redove, koji su dejstvovali u Evropi, podigli su zastavu Narodno-oslobodilačke armije Jugoslavije i Narodno-oslobodilačke armije Grčke pod rukovodstvom komunističkih partija, koje su bile inspirator, donor i njihov vođa. Hiljade partizana sa oružjem u rukama borili su se protiv fašista, za čije su uništenje naposljetku ogroman doprinos dale Crvena Armija i sovjetski narod. Danas KPG ima duboke korene među radnicima i narodnim masama. U parlamentu je predstavlja 15 poslanika, a u Evropskom parlamentu – 2 poslanika. Njena snaga je ogromna kako u radničkom pokretu, gde su klasne snage, koje se objedinjuju u Sveradnički borbeni front, druge po snazi, tako i među omladinom. Na nedavnim studentskim izborima osvojili su 23% glasova. Naša partija predvodi borbu radnika protiv anti-narodne politike vlade SIRIZA, koja pretvara Grčku u ogromnu vojno američko-natovsku bazu, u poligon za imperijalističke ratove, usmerene protiv drugih naroda.

Istovremeno istupamo s inicijativama na reorganizaciji komunističkog pokreta. Krajem prošle godine održali smo u Atini 20. Međunarodni susret komunističkih i radničkih partija, na kom je učestvovalo 90 komunističkih partija, uključujući i neke koje su i danas ovde prisutne. Sa ovim partijama takođe sarađujemo u okviru Evropske komunističke inicijative, trudimo se da koordinišemo našu antikapitalističku aktivnost protiv NATO i imperijalističke EU, između ostalog i redovnim održavanjem balkanskih komunističkih susreta.

Dragi drugovi,

Neophodno je izvući zaključke ne samo iz pozitivnih aspekata naše istorije, već i iz negativnih, da bismo danas postali jači, razraditi našu revolucionarnu strategiju, da bi ona odgovarala karakteru naše epohe, koja bez obzira na kontrarevolucione prevrate

ostaje epoha prelaska od kapitalizma ka socijalizmu.

Kao što znate, KPG je od prvog trenutka nakon kontrarevolucije osudila imperijalističke planove i rasparčavanje Jugoslavije i predvodila je borbu grčkog naroda protiv NATO bombardovanja Jugoslavije pre 20 godina. Tada su KPG i Komunistička omladina Grčke (KOG) pokrenule obimnu masovnu aktivnost protiv zločina imperijalista, protiv pretvaranja Kosova i Metohije u protektorat NATO.

Danas mi, komunisti, imamo mnogo argumenata da ubedimo radnike da varvarski kapitalistički sistem nikad neće prestati da provocira ratove, ekonomske krize, nezaposlenost i siromaštvo. Taj sistem je zastareo. Bez klasne eksploatacije! Društva u kojima su sredstva za proizvodnju u društve-

nom vlasništvu, imaće mesto centralizovane planirane ekonomije, kontrolu radnika i naroda.

Mi možemo da ubrzamo proces koji će omogućiti zadovoljenje savremenih narodnih potreba. To je u našim rukama! To zavisi od toga, koliko ćemo dobro organizovati našu borbu, borbu naroda sa svim problemima, koji ga muče! Kako možemo da ojačamo komunističke partije, da osnažimo našu zajedničku borbu?

Vek borbe i žrtava za vlast radnika daje nam snagu, pokazuje nam put, nadahnjuje nas da nastavimo našu borbu!

**Živeo marksizam-lenjinizam i
proleterski internacionalizam!**

Proleterii svih zemalja, ujedinite se!

**Komunisti
Srbije**

KOMUNISTI SRBIJE

КОМУНИСТ - Информативни билтен УГ Комунисти Републике Србије
Београд, ул. 8. Црногорске бригаде бр. 6,
Тел/факс: (+381) 011 351 44 78; жиро рачун: 160-0000000330367-24
Дежурства у редакцији: понедељак, среда, петак 10:00 - 15:00

Редакција: Владислав Милосављевић, Драган Гаћеша, Миклош Олајош Нађ,
Дејан Јовановић, Предраг Јовановић.
E-mail: komsrb@mts.rs Web: www.komunistisrbije.rs

**ПОСЕБНУ ЗАХВАЛНОСТ ИЗРАЖАВАМО ОРГАНИЗАЦИЈИ JUGOCOORD
(COORDINAMENTO NAZIONALE PER LA JUGOSLAVIA-ONLUS) КОЈА ЈЕ
ФИНАНСИЈСКИ ПОМОГЛА ИЗДАВАЊЕ ЧАСОПИСА**

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Тираж: 1000 примерака Штампа: Д.О.О. „Штампа” - Рума



Piše:
Marija Drobot

REFERAT KOMUNISTIČKE PARTIJE RUSKE FEDERACIJE

Dragi drugovi!

Prvi svetski rat izmučio je celu Evropu, ali verovatno najteže je bilo na Balkanu, gde su se najdrastičnije odrazile posledice večne devize imperijalista „zavadi, pa vladaj“. Narodi, bratski po krvi, kulturi, jeziku i životnim problemima, delili su se, sukobljavali i razgraničavali.

U Rusiji postoji pesma o ratnoj „18-oj godini – ali ništa lakša i manje ratna, nego u Rusiji, 1918-a godina nije bila ni u novoj državi – Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca. Nad ratom izmučenom zemljom nadvila se nova ideologija, ideologija bratstva radnika i internacionalizma, i ljudi su obratili pažnju na nju, videći njenu zoru u Rusiji.

1919-e godine osnovana je Socijalistička Radnička Partija Jugoslavije (komunista) – i sledeće godine komunisti su zauzeli treće mesto na izborima za Ustavotvornu skupštinu. Buržoaska vlast, nesposobna da se pošteno bori na izborima zabranila je rad KPJ i poništila 58 časno osvojenih izbornih mandata.

Komunisti su otišli u ilegalu. Kada je nastupio surovi čas rata i buržoaska kraljevina je momentalno uništena od strane Hitlera – samo komunisti pod vođstvom Josipa Broza Tita uspeli su da se odupru agresoru i povelili su masovni partizanski rat. I snaga partizana bila je upravo u tome da su se pod zastavom komunista, pod parolama internacionalizma ujedinili svi narodi Jugoslavije – i uništili su fašizam, i stvorili jedinstvenu socijalističku državu.

„Poznati pir ih iznova mami – krv Slovena je za njih opojna!“ – proročanski je nekada pisao Puškin o zapadnim grabljivcima. I pre dvadeset godina iznova, kao 1941. letele su s neba na Beograd bombe, prolivajući slovensku krv, kojom su se naslađivali natovci, kao nekad hitlerovci... 1700 civilnih građana natovci su ubili 1999. godine i 400 od njih su bila deca, deset hiljada je

bilo teško ranjeno. Uništeno je 48 bolnica, 29 manastira, 35 crkava, 70 škola, 18 vrtića, 9 univerzitetskih zdanja. Skoro 30 milijardi dolara iznosila je direktna šteta, pola miliona Srba ostalo je bez radnih mesta.

KPRF je uvek podržavala i podržavaće bratski srpski narod u njegovoj težnji da sprovodi nezavisnu spoljnu i unutrašnju politiku. Ubeđeni smo da će se Srbija osloboditi diktata zemalja-članica NATO, a zapadni političari, krivci za tragediju jugoslovenskog naroda, pre ili kasnije naći će se na klupi za osuđenike.

Lekcije srpske tragedije ne smeju se zaboraviti. Nametanje „demokratskih vrednosti“ putem agresije skupo će koštati celu svetsku zajednicu. Mir i stabilnost mogu da obezbede samo poštovanje međunarodnog prava, Statuta i principa OUN.

1941. godine kada su hitlerovci grabili ka Moskvi, na ekranima SSSR prikazan je film „Noć nad Beogradom“. On je bio zasnovan na realnim događajima: u okupiranom Beogradu mala grupa partizana zauzela je radio stanicu i probila se u etar, pozivajući narod na otpor i borbu.

I pesma iz tog filma pozivala je na to da se čuva sećanje i da se bori s neprijateljem, ništa da se ne zaboravlja i ništa ne oprašta.

*Seti se godine užasa,
Leta crnih mašina...
Stegni srce, oslušni:
Noć peva pesmu:*

*Plamen gneva gori u grudima!
Plamene gneva, povedi nas u pohod!
Nastupio je trenutak obračuna!
Smrt za smrt! Krv za krv!
U boj, sloveni! Zora je ispred nas!*

Meci fašista su prekinuli ovu pesmu, svi partizani su poginuli – ali pesma je već otišla u etar i prihvatili su je svi patrioti Jugoslavije.

Sećaćemo se da su samo komunisti mogli da pruže otpor neprijatelju i da ujedine narod, pamtićemo slavni put i pobeđe slavne Komunističke Partije Jugoslavije!



Piše: Stefan Gruiev

REFERAT KOMUNISTIČKE PARTIJE BUGARSKÉ

100 godina Komunističke partije Jugoslavije

Poštovani drugovi,

U ime Komunističke partije Bugarske pozdravljam sve prisutne i zahvaljujem se domaćinima na pozivu da zajedno proslavimo značajan događaj – 100. godišnjicu osnivanja vaše komunističke partije. Njenim nastankom stvorena je nada o dobrom i pravednom svetu. Osnivanje Partije je ujedinilo siromašne, ugnjetavane, inteligenciju, i sve on koji su bili spremni da se bore za bolju budućnost i humaniji svet.

Još u prvim godinama KPJ se suočila sa nepravdom, progonima, zabranom postojanja, koji je naložio kralj Aleksandar Karađorđević i njegova vlada.

KPJ je mnogo godina bila u ilegali sve do završetka Drugog svetskog rata, a takođe je preživljavala represije nad partijskim rukovodiocima i članovima. Za vreme Staljinovih čistki stradao je veliki broj rukovodioca i članova KPJ.

U razdoblju od 1940-1945. godine vaša partija je mobilisala snage, okupila hiljade svojih saboraca i nezampaćenim zalaganjem izvela je partizanski rat protiv hitlerofašizma u Evropi. Za nas, predstavnike Bugarske komunističke partije čast je što su u tim nemilosrdnim, krvavim sukobima za spas čovečanstva od fašističke kuge, u vaše partizanske redove ušli i naši članovi, najpoznatiji među njima su Dičo Petrov, Slavo Trjanski, Denčo Znepolski...

Ne može da se ne obeleži težak period kada ste stali na liniju nesvrstavanja, niste dopustili mešanje u vaša državna pitanja, u vaš način građenja jugoslovenskog socijalizma.

I u današnje vreme opet ste se vi i samo vi suprotstavili krvožednoj agresiji od SAD podržavanog od strane legalnog terorističkog NATO saveza.

Divimo se vašem otporu i borbi za vaše nacionalne interese.

Uvažavamo vaš napor da sačuvate viševekovne prijateljske odnose sa Rusijom. Vi ne podležete pritisku američkih i evropskih „demokrata“ u želji da i vas pripoji izolovanju Rusije i slabljenju ekonomije i težnji da se obezbedi mir i blagostanje vašeg naroda.

Danas se nalazimo u novim uslovima. U Bugarskoj, nakon mnogih izdaja vodećih državnih funkcionera, pod uticajem zapada, omogućena je restauracija kapitalizma. Ekonomija, kultura, državnost, bili su uništeni od strane pokrovitelja i njihovih sluga. Našim bugarskim komunistima i nacionalnim progresivnim snagama, predstoje godine klasne borbe. Za nju se i spremamo. Da bismo uspeli neophodna je konsolidacija. Iznova treba da se obnove ideje Georgi Dimitrova o jedinstvenom frontu, možda ne samo bugarskom, već i međunacionalnom.

Ovaj front može da ima samo jednog idejnog lidera – ujedinjenje komunističkih partija u novu Kominternu.

Vreme je da počne proces forimaranja Kominterne!

Hajde da već ove godine održimo susret balkanskih komunističkih i radničkih partija i da napravimo platformu za balkansko i evropsko ujedinjenje partija.

Mi smo jedina društvenopolitička snaga koja može doneti ne samo ideje, već i stvoriti pravedniji i humaniji svet. U ime uspešne borbe moramo prevazići sve prepreke i sagraditi mostove novih međusobnih odnosa.

Preživeli smo i pobeđe i poraze, ali bez obzira na sve ostale su čvrste veze. Toliko smo bliski po krvi, životnom uređenju, kulturi, temperamentu...

Ujedinimo napore i suprostavimo se konfrontaciji, uništenju i deljenju teritorija, pretvaranju u bezobličnu masu kapitalističkog društvenog uređenja. Vreme je da se nađu zajednički balkanski klasni interesi, kome je naše društvo vekovima težilo. Takvi smo potrebni radničkoj klasi, našim narodima, čovečanstvu!

Živeli naši dobrosusedski odnosi!

Živeo Balkanski komunistički pokret!

Za bolji život na BALKANU!



Piše: Dragan Gaćeša

100 GODINA OD OSNIVANJA KOMINTERNE

Dok je Engels bio na čelu Druge internacionale marksisti su bili većina u njenom rukovodstvu. Nažalost posle njegove smrti u Internacionali se pojavljuju pobornici ideologije mirnog prerastanja kapitalizma u socijalizam tzv. oportunisti i oni koji su zagovarali izmene Marksovog učenja revizionisti. Oni su diskreditovali pokret koji se raspao početkom Prvog svetskog rata.

Na vizionarsku inicijativu Lenjina 04. 03. 2019. godine održan je Prvi Kongres Treće Komunističke Internacionalne Kominterne. Između 310 delegata za predsednika je izabran Grigorij Zinovjev, a za sekretara Georgi Dimitrov. Najznačajniji rezultat Kominterne bilo je jedinstvo u Komunističkom i Radničkom pokretu sa jasnim revolucionarnim opredeljenjem. Da bi se izbegle pojave oportunizma i revizionizma na Drugom Kongresu 1920. godine usvojen je 21. uslov za prijem partija u Komintenu. Treća Internacionala je stvorila atmosferu neviđenog optimizma, nade, borbenosti, hrabrosti, revolucionarnosti i vere u ostvarenje svetske revolucije. Kadrovi koje je iznedrila Kominternu postali su vođe revolucija u budućim zemljama socijalizma što se odnosi i na socijalističku revoluciju u Jugoslaviji. Kominternu je prestala sa radom 1943. godine.

Komunisti Srbije se na svim međunarodnim skupovima zalažu za formiranje nove Internacionalne po ugledu na Lenjinovu. Smatramo da je to jedino rešenje da bi se eliminisalo nejedinstvo, oportunizam i revizionizam, koji dominiraju u Svetskom Komunističkom Pokretu, pre svega u Evropi. Takođe naša partija smatra da na čelu Internacionalne mora biti komunistička partija iz zemlje socijalizma.

KOMUNISTI SRBIJE IZ SUBOTICE OBELEŽILI 100. GODIŠNJICU OSNIVANJA KPJ



Na trgu Žrtava Fašizma aktivisti Komunisti Srbije iz Subotice su položili cveće i održali konferenciju za štampu povodom 100 godina od osnivanja KPJ. Posle toga su položili cveće i na spomenik obešenim komunistima 1941. godine. Ovaj događaj je praćen u lokalnim medijima u Vojvodini.

Koordinacionom komitetu Komunističkih i radničkih partija Jugoslavije



Govori: Ginter Pol, Internacionalni sekretar DKP

Dragi drugovi iz Srbije, Crne Gore, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Makedonije i Slovenije,

Pre svega dozvolite mi da se zahvalim na vašem ljubaznom pozivu na ovu Konferenciju koja je organizovana u čast osnivanja i 100. godišnjice postojanja Komunističke partije Jugoslavije. Prenosim vam revolucionarne pozdrave članstva Nemačke Komunističke partije (DKP), njenog Centralnog komiteta i naravno predsednika Patrika Kobela.

Izražavamo našu radost u punom smislu jer ste bili u stanju da formirate Koordinacioni odbor koji će vam pomoći da učvrstite saradnju i u isto vreme sačuvate živu uspomenu na ono šta je predstavljala Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija.

Mene lično je sramota što je imperijalistička Nemačka bila zemlja koja je najviše doprinela raspadu Jugoslavije! Iako su zvanično agresiju pre dvadeset godina izvele NATO snage, ne možemo zaboraviti da je Nemačka bila prva značajna zemlja koja je priznala nezavisnost Slovenije i Hrvatske. To je imalo uticaja na koheziju Jugoslavije i doprinelo je da se Federativna Republika brže raspadne.

Raspad SFRJ nije bio slučajan. Nakon propasti Demokratske Republike Nemačke, Savezna Republika Nemačka je tražila mogućnosti da osigura ne samo ekonomsku moć, već da ponovo postane značajna vojna sila. Pošto je značaj nemačkog imperijalizma u ekonomskom smislu već bio osiguran, „najbolja meta” u tom smislu bila je Jugoslavija, jer su u oba imperijalistička svetska rata, koje je Nemačka započela u 20. veku, Srbi bili jedan od najtežih neprijatelja, tako da je to ostavilo prostor za osvetu. Partizani sa ovih prostora, a u prvim redovima Jugoslovenski komunisti, bili su deo onih evropskih naroda koji su pružili najveći otpor nemačkim fašističkim trupama u razdoblju od 1939. do 1945. godine. Jugoslavija je bila napadnuta od strane Nemačke, Mađarske i Italije 6. aprila 1941. godine. Otpor je odmah započeo.

Nije slučajno što je Hrvatska izabrana od strane Nemačke da bude istorijska veza: Fašistička Nemačka je osnovala takozvanu „Nezavisnu Državu Hrvatsku” u aprilu 1941. Istorijsko prijateljstvo nemačkog kapitala i buržoaske klase sa klero-fašističkim režimom diktatora Pavelića je bilo toliko jako da se obnovilo 1991. godine, bez ikakvog srama sa političkim sledbenicima Pavelića i ustaša.

Komunistička partija Jugoslavije koja je osnovana pre sto godina, bila je osnivač Federativne Narodne Republike Jugoslavije. To je deo svetske istorije komunizma i dobro je poznato da je rasep između Tita i SSSR-a doveo do promene imena vaše zemlje kao i promene imena vaše partije u „Savez Komunisti Jugoslavije”. Jugoslavija je optuživana da stvara probleme u svetskom komunističkom pokretu, ali je najduže opstala kao nezavisna socijalistička država u Evropi, mada se zvanično ograđivala od uticaja i „istoka” i „zapada”.

U svakom slučaju to što je bila socijalistička zemlja je glavni razlog da su Nemačka i SAD prve proglasile da je Savezna Republika Jugoslavija glavni neprijatelj u Evropi i nazvali je „poslednjom diktaturom u Evropi”. Rezultat svega je bilo NATO bombardovanje Beograda, 24. marta 1999. godine, a ispaljeno-bačeno je 420 000 raketa i bombi. U tom ratu poginulo je 2500 ljudi. To je bio prvi rat u kome je Nemačka učestvovala nakon oslobođenja Evrope od fašizma 1945. godine. Ovo je bio treći pokušaj da Nemačka postane lider u jednom veku.

Upravo je to protiv čega se nemački komunisti stvarno bore. Suprotstavljamo se ponovnom naoružavanju i članstvu u NATO. Sa druge strane, borimo se protiv nemačkog ekonomskog vođstva u EU što je samo drugi oblik slobodnog protoka kapitala. Uvođenje Evra 2002. godine pomoglo je nemačkom kapitalu da održi dobar ekonomski položaj i baci na marginu ostale članice EU (naročito je upečatljiv primer Grčke, kao i drugih zemalja sa periferije EU) kao i da zadrži evropsko liderstvo u izvozu.

Mi delimo socijalističku prošlost i ako mi dopustite da se osvrnem na Demokratsku Republiku Nemačku koja je bila manja od trećine Savezne Republike Nemačke, dakle istorija komu-

nista Nemačke i Jugoslavije (vaših 6 partija) je blisko povezana. Svi mi imamo veliku odgovornost i istovremeno težak zadatak.

Izražavamo našu solidaranost sa vašom borbom za demokratiju i socijalizam i nadamo se jačanju našeg jedinstva u budućnosti.

Živelo šest partija koje organizuju ovu konferenciju!

Živeo duh Komunističke Partije Jugoslavije!

Živeo Proleterski internacionalizam!

Esen 13. april 2019.

POSETA DELEGACIJE RUMUNSKE SOCIJALISTIČKE PARTIJE



Dana 30.07. 2018. godine posetila nas je delegacija Rumunske Socijalističke Partije u sastavu Georgita Zbaganu potpredsednik partije, Petru Badaluta potpredsednik regionalnog komiteta i Petar Šera simpatizer partije. Inače RSP je članica Svetskog Komunističkog Pokreta i izuzetno je aktivna na međunarodnim komunističkim skupovima gde su uspostavili kontakt sa našom partijom i otpočeli bilateralnu saradnju. Sastanak sa drugovima iz Rumunije protekao je u srdačnoj i drugarskoj atmosferi. Rumunski komunisti su nas detaljno upoznali sa društveno-političkom situacijom u njihovoj zemlji kao i sa stanjem u komunističkom pokretu. Najoštrije su kritikovali podanički rumunski režim koji je

skoro sve svoje privredne, poljoprivredne, prirodne i ljudske resurse budzašto prodao zapadnim krupnim kompanijama. Koliko je Srbija nisko pala videli smo iz činjenice da su za vreme SFRJ rumunski građani dolazili da rade kod nas kao jeftina radna snaga a danas naši ljudi odlaze da rade u rumunske fabrike. Primera radi minimalna plata u Rumuniji je 350 evra a u Srbiji 200 evra. Kao i kod nas u Rumuniji postoji nejedinstvo među komunističkim organizacijama, i RSP se bori da se komunisti ujedine. Trenutno u Rumuniji postoje 4 komunističke partije i to Rumunska Socijalistička Partija, Humanitarna Partija Rumunije, Nova Komunistička Partija i Komunistička Partija 21.veka. Sve ove četiri partije imaju identičan stav da je Kosovo deo Srbije. Od njih samo RSP izlazi na parlamentarne izbore. Zbog jake antikomunističke propagande kao i delovanja bezbednosnih službi nisu uspeli da uđu u parlament. Drugovi iz RSP su najoštriji kritičari EU i NATO pakta čiji je Rumunija član. Zbog toga su oni i članovi njihovih porodica izloženi permanentnoj diskriminaciji od strane aktuelne vlasti koje se ogleda u gubitku posla, neosnovanim finansijskim kaznama, nemogućnosti ostvarenja osnovnih građanskih i ljudskih prava.

Mi smo drugove iz RSP upoznali takođe sa katastrofalnom društvenom i političkom situacijom u Srbiji kao i sa stanjem u komunističkom pokretu kao i sa našim političkim aktivnostima. Uručili smo im naš časopis sa kojim su bili oduševljeni kao i knjigom našeg predsednika Svetozara Markanovića.

Drugovi iz RSP su nas pozvali da im uzvratimo posetu što je sa zadovoljstvom prihvaćeno.

20. МЕЂУНАРОДНИ САСТАНАК КОМУНИСТИЧКИХ И РАДНИЧКИХ ПАРТИЈА У АТИНИ

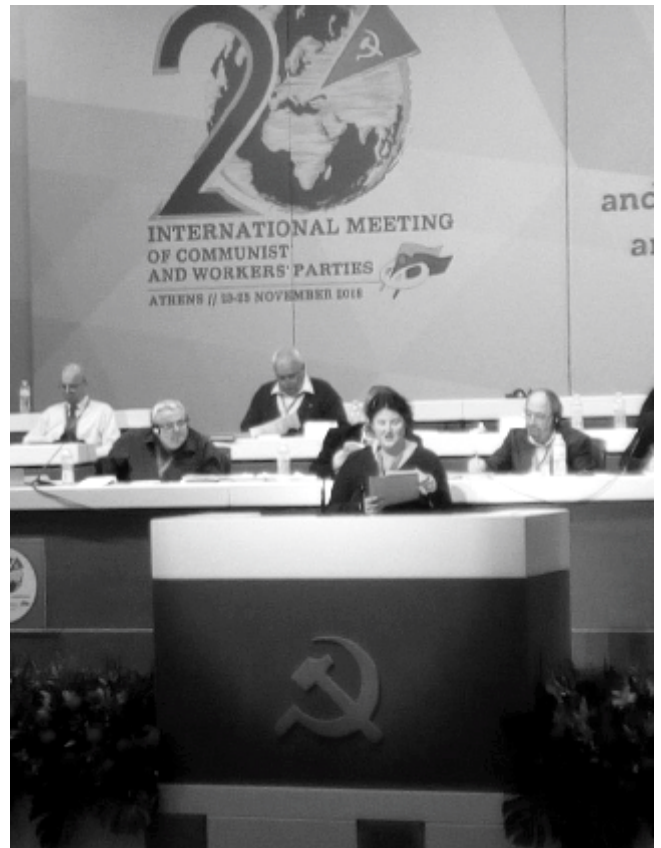
У периоду од 23. до 25. новембра ове године наша делегација у саставу другарица Аријана Колунџић и друг Дејан Јовановић заједно са још 90 делегација КП и РП из читавог света учествовали су на 20. МСКРП. Домаћин састанка била је КП Грчке (ККЕ) која је овом приликом обележила и 100 година од свог оснивања. Том приликом наша делегација поднела је следећи реферат:

Драги другови и другарице,

Велико ми је задовољство да у име партије “Комунисти Србије” и у име наше делегације поздравим учеснике 20. састанка Комунистичких и радничких партија. Желим посебно да се захвалим Комунистичкој партији Грчке и другу Димитросу Куцумбасу на инзваредним напорима које су уложили током припреме овог састанка и на свему што су учинили да се пријатно осећамо у Атини и честитам вам јубилеј 100 година од оснивања велике Комунистичке партије Грчке.

У дугој историји ККЕ наша партија изражава најискреније поштовање према комунистима Маркосовим партизанима који су се борили и гинули за слободу и социјализам. Колико су грчки партизани били уважавани показује друштвена организација села Буљкес, у Југославији. Кроз Буљкес је прошло 50 000 партизана углавном рањеника и њихових фамилија. У селу је важила грчка монета, имали су своју општинску управу, позориште, школе и новине, а Југословенска власт им је обезбеђивала квалитетније животне услове него својим грађанима. Солидарност међу комунистима некад је била на много већем нивоу него данас.

Тема даншњег састанка је веома важна за интересе и права радничке класе и комуниста као њихове авангарде. Она укључује и потребу остварења револуционарних, стратешких и тактичких активности на остваривању циљева и интереса радничке класе, а то је насилно рушење капитализма.



Савремена радничка класа подразумевајући целу њену структуру (раднике у производњи, промету, пољопривреди, образовању, здравству, науци и др.) је организована у бројне субјекте који не чине довољно напора за усклађивање активности ради остваривања циљева од интереса за припаднике радничке класе. За разлику од ње припадници капиталистичког система остварују висок степен јединства у супротстављању интересима рада, мира, а у интересу експлоатације, империјализма и против настојања за остваривање социјалистичког друштва и система.

На међународној сцени, у интересу капитала, присутно је непоштовање права на којем се заснива организација УН што је за последицу имало уништавање некад стабилних држава као што су биле Ирак, Либија, Сирија и др. у име „демократије” при чему су прави интереси били експлоатација нафтних извора и других богатстава а у Ев-

ропи разарање Југославије, а затим ради наводно „заштите” људских права и бомбардовање Србије без одлуке Савета безбедности.

На српској политичкој сцени присутан је велики број тзв. невладиних организација од којих је већина у функцији страног капитала и од њих финансирано.

Велики је и број, за наше услове, регистрованих, искључиво буржоаских политичких партија (преко 90) од којих је више од половине партија националних мањина, што још више компликује јединственост радничке класе у остваривању њених интереса.

Власт је у име потенцијалног чланства у неофашистичкој ЕУ, а ради испуњења тражених елемената реализовала елиминисање друштвене својине предузећа (пљачкашким приватизацијама) и извршила укидање права радника, а све у интересу капитала. Раслојавање становништва на веома богате и већину сиромашних без постојања средње класе реализовано је и враћањем национализоване имовине.

Обједињеним послодавцима у јединствена удружења треба да парира организованост радника у комунистичке организације ради остваривања својих права, пошто су синдикалне организације у данашњим условима поткупљене са недовољно координације у активностима што такође одговара интересима капитала.

Велики проблем представља и информативна блокада у обавештавању о активностима наше партије што је производ приватизације средства информисања које у највећем броју случајева такође делују по профитном систему.

Сложену ситуацију у нашим условима чини и то што под називом социјалистичких, комунистичких и радничких партија делују и један број организација које су у служби буржоазије и немају интерес за уједињавањем.

Авангарда своје активности мора базирати на стратешком циљу дефинисаном поставкама научног социјализма, марксизма и лењинизма што подразумева оружану револуцију, а после тога и диктатуру пролетеријата.

Следеће године у Београду заједно са комунистичким и радничким партијама из Координационог одбора са простора Југославије обележићемо 100 година од оснивања славне Комунистичке Партије Југославије. Само 26 година од оснивања КПЈ са Маршалом Јосипом Брозом Титом на челу је сопственим снагама поразила фашисте, срушила капитализам и почела изградњу најхуманијег социјализма на свету. У револуцији је погинуло 50 000 чланова партије, 70 000 скојеваца и исто толико кандидата за партију. Једини критеријум за пријем у партију била је храброст у борбама. Ти комунисти су наши узор. Ми у Србији већ 28 година живимо у капитализму али због својих слабости и тешких услова у којима делујемо, ни данас ни у блиској будућности, нећемо имати снаге да поведемо народ у оружану револуцију. Зато нас је срамота. Међутим никада нећемо бити фалсификатори Марксизма-Лењинизма и нећемо лагати народ да се изборима може срушити капитализам. Све земље социјализма настале су у оружаним револуцијама. Оружана револуција је једини пут за праве комунисте. Сви они који нису за тај пут су или незналице или кукавице или отворено раде за интерес буржоазије. Очистимо своје редове од квазикамуниста. Подсетимо се Лењиновог става из „Државе и револуције”: „Смена буржоаске државе пролетерском немогућа је без насилне револуције”.

ЖИВЕО СВЕТСКИ КОМУНИСТИЧКИ ПОКРЕТ !

По повратку наше делегације из Атине објавићемо детаљан извештај са сасатанка.

Партија „Комунисти Србије“



ИЗВЕШТАЈ СА 20. МЕЂУНАРОДНОГ САСТАНКА КОМУНИСТИЧКИХ И РАДНИЧКИХ ПАРТИЈА У АТИНИ

Од 23. до 25. 11. 2018. године у Атини одржан је 20. МСКРП у организацији КП Грчке која је обележила 100-годишњи јубилеј свог историјског пута. Тема МСКРП је била: „Савремена Радничка класа и њен савез; Задаци њене политичке авангарде-комунистичких и радничких партија у борби против експлоатације и империјалистичких ратова, за права радника и народа за мир, за социјализам. Биле су присутне делегације из 90 земаља са свих контината.

Делегати су осудили догађаје на међународном, регионалном и националном нивоу. Размењена су мишљења и искуства стечена као резултат борбе партија у својим земљама заједничким акцијама у претходном периоду, класној борби у својим срединама, њиховим напорима за зближавање радничке класе са другим народним и антимонаполским слојевима.

У току рада било је објављено низ изјава солидарности са прогресивним снагама целог света. Наша делегација поднела је иницијативу да се пружи подршка Србији везано за Косово као саставни део Србије. Солиднет је подржао нашу иницијативу. Комунистичке и радничке партије дале су иницијативу за акције у наредном периоду:

- Против империјалистичких ратова, интервенција и милитаризације,
- У одбрани историје комунистичког покрета и вредности пролетерског интернационализма,
- За учвршћивање интернационалне солидарности са народима који се боре против окупације империјалистичких претњи и интервенција,
- Свеобухватна класна солидарност са борбом радника за радна, социјална, синдикална права и против агресивног капитала,
- За права и еманципацију жена,
- Борбу за политичку и синдикалну слободу и демократска права против фашистичких сила, реакционарних режима, расизма и ксенофобије, религиозне затуцаности и социјалног угњетавања.

КП Грчке је низом манифестација обележила свој јубилеј. Издвајамо изложбу историјског пута КПГ преко разних архивских материјала као и митинг у дворани „Мира и пријатељства“ у Атини коме је присуствовало 40000 комуниста. На митингу је била присутна и наша делегација са својим партијским обележијима.



Наша делегација са другом Куцумбасом председником КПГ

KOMUNISTIČKE I RADNIČKE PARTIJE SVETA I DALJE DAJU PODRŠKU PARTIJI „KOMUNISTI SRBIJE“ DA JE KOSOVO I METOHIJA SASTAVNI DEO REPUBLIKE SRBIJE

SUPPORT FOR KOSOVO AS AN INTEGRAL PART OF THE REPUBLIC OF SERBIA

The Party „Communists of Serbia” is asking for support from Communist and Workers’ Parties of the world to support Kosovo as an integral part of the Republic of Serbia, which has been under occupation of NATO since 1999 and a subordinate regime of Albanian separatists.

Na 20. Međunarodnom sastanku Komunističkih i Radničkih partija Sveta koji je održan u Atini od 23-25. Novembra 2018. godine, Partija „Komunisti Srbije” pokrenula je inicijativu za podršku da je Kosovo i Metohija sastavni deo Republike Srbije.

U prilogu je prikazan spisak KP i RP koje su svojim potpisom dale podršku za ovu inicijativu. Ovaj spisak se iz dana u dan povećava, a trenutni podaci su dostupni javnosti i na web sajtu solidneta: www.solidnet.org

PARTIJA „KOMUNISTI SRBIJE”

- | | |
|--|---|
| 1. Party of Labour of Austria | 29. Russian Communist Workers’ Party - |
| 2. Communist Party of Azerbaijan | Communist Party of Soviet Union (RCWP-CPSU) |
| 3. Communist Party of Belarus | 30. Communist Party of the Soviet Union |
| 4. New Communist Party of Britain | 31. UCP-CPSU |
| 5. Socialist Workers Party of Croatia | 32. New Communist Party of Yugoslavia |
| 6. AKEL, Cyprus | 33. Communists of Serbia |
| 7. Communist Party in Denmark | 34. Communist Party of Slovakia |
| 8. Communist Party of Estonia | 35. Communist Party of the Peoples of Spain |
| 9. German Communist Party | 36. Communist Party of Sri Lanka |
| 10. Unified Communist Party of Georgia | 37. Communist Party of Swaziland |
| 11. Communist Party of Greece | 38. Syrian Communist Party |
| 12. Hungarian Workers Party | 39. Communist Party of Turkey |
| 13. Tudeh Party of Iran | 40. Union of Communists of Ukraine |
| 14. Workers Party of Ireland | 41. Communist Party of Venezuela |
| 15. Communist Party of Israel | 42. Communist Party of Ukraine |
| 16. Communist Party (Italy) | 43. Communist Party of Macedonia |
| 17. Socialist Movement of Kazakhstan | 44. Party of the Bulgarian Communists |
| 18. AKFM Madagascar | 45. Communist Party of Bulgaria |
| 19. Communist Party of Malta | 46. Party of the Communists of Kyrgyzstan |
| 20. Communist Party of Mexico | |
| 21. Communist Party of Norway | |
| 22. Communist Party of Pakistan | |
| 23. Palestinian Communist Party | |
| 24. Palestinian Peoples Party | |
| 25. Paraguayan Communist Party | |
| 26. Communist Party of Poland | |
| 27. Romanian Socialist Party | |
| 28. Communist Party
of the Russian Federation | |



САСТАНАК КООРДИНАЦИОНОГ ОДБОРА КОМУНИСТИЧКИХ И РАДНИЧКИХ ПАРТИЈА СА ПРОСТОРА БИВШЕ СФРЈ У МАКЕДОНИЈИ

Дана 20.10.2018.године у Прилепу одржан је 10. састанак Координационог одбора Комунистичких и радничких партија са простора СФРЈ. На састанку су биле присутне делегације следећих партија: КП Македоније као организатор, Партија „Комунисти Србије“, Југословенска КП Црне Горе, СРП Хрватске и СК Босне и Херцеговине. У другарској и радној атмосфери све присутне партије поднеле су реферат о политичком, друштвеном и економском стању у својим републикама. Све присутне делегације су се усагласиле да се стално повећава супротност између положаја радног народа и истинске опозиције са садашњом влашћу. Констатовано је да је наша економска ситуација трагична и да долази до раслојавања између радних маса и новокомпоноване елите. У скоро свим бившим републикама завршава се процес деиндустријализације, односно уништавање капиталиних индустријских погона и производних грана. Синдикати су сада продужена рука влашћу у којој се обезбеђује само солидан положај руководећих кадрова у истим, а све остало је препуштено актуелној влашћу и менаџерским структурама. Врши се организовано омаловажавање народа у свим државицама бивше СФРЈ и спречавање народа да одлучује о било којим питањима. Референдуми се не дозвољавају, а ако се негде и дозволе и ако резултати не одговарају влашћу, проглашавају се ништавним.

Влашћу шире међунационалне сукобе и јачају клеронационализам у свим деловима Југославије. Положај младих у свим републикама је неповољан па се масовно исељавају најобразованији делови ове популације.



На седници је наглашено да пре свега мора да се потенцира оно што је било добро у социјализму:

- У социјализму смо предњачили међу несврстаним земљама, а данас се потенцира да морамо бити у НАТО пакту,
- Некада смо били препознатљиви у свету као држава, а данас нас не препознају по било чему суштински важном,
- Били смо препознатљиви као водећи у пракси учествовања радних маса у процесу одлучивања у производњи и расподели средстава путем социјалистичког самоуправљања а данас смо се одрекли свега тога па наше искуство користи читав свет, па чак и они који нису за социјализам,
- Имали смо веће слободе а били су онемогућавани само они који су радили против интереса радничке класе и радног народа.
- Постојали су фондови за развој недовољно развијених крајева СФРЈ, а данас се о томе и не размишља.

У социјализму је извршена социјална револуција, односно сва средства за производњу су била у рукама радничке класе. Данас после контра револуције извршене су пљачкашке приватизације и средства за производњу су прешла у руке новокомпоноване „елите“ која одлучује о судбини свих грађана у новонасталим државицама СФРЈ.

На састанку је усвојена Декларација о програмским принципима коју је предложила наша партија:

ДЕКЛАРАЦИЈА О ПРОГРАМСКИМ ПРИНЦИПИМА

Обавезујемо се да ћемо у јавности афирмисати следеће програмске принципе:

1. РЕВОЛУЦИОНАРНИ ПРИНЦИП - Афирмисаћемо чврсту Лењинову линију из његовог дела „Држава и револуција“ : „Смена буржоаске државе пролетерском немогућа је без насилне револуције“;

2. МАРКСИСТИЧКО-ЛЕЊИНИСТИЧКИ ПРИНЦИП - Афирмисаћемо Марксизам-Лењинизам као наш теоријски основ који није скуп окошталих догми, већ теорија која се стално развија, унапређује и хуманизује;

3. ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПРИНЦИП - Афирмисаћемо Југословенску као слободарску идеју борећи се за реинтеграцију СФРЈ у Авнојевским границама;

4. ПРИНЦИП БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА - Афирмисаћемо братство и јединство народа и народности на територији СФРЈ борећи се против свих облика шовинизма, национализма и дискриминације људи по било ком основу;

5. ПРИНЦИП САМОУПРАВНОГ СОЦИЈАЛИЗМА - Афирмисаћемо социјализам у коме постоји доминација друштвене, државне и свих облика колективне својине над средствима за производњу. Приватна својина је могућа ако не представља основ за експлоатацију човека од стране човека. Афирмисаћемо радничко самоуправљање које је једино у СФРЈ заживело на основу величанствене Марксове идеје да асоцијација слободних и равноправних произвођача управља производњом;

6. ПРИНЦИП РЕВОЛУЦИОНАРНИХ СИНДИКАТА - Организовати нове синдикалне организације и преузимати постојеће од корумпираног буржоаског руководства.

7. ПРИНЦИП НЕСВРСТАНЕ СПОЉНЕ ПОЛИТИКЕ - Афирмисаћемо изворне принципе Покрета Несврстаности.

Комунисти Србије.

Договорено је да се следеће године свечано облежи стогодишњица оснивања социјалистичке радничке партије Југославије (комуниста) у Београду.

Делегати из састава Координационог одбора положили су венце на спомен обележје погинулим борцима НОБ-а у Прилепу.

На сасатанку је договорено да следећи организатор и председавајући седнице Координационог одбора буде СК Босне и Херцеговине.

75 GODINA – BITKA NA SUTJESCI



Zapovest za Petu ofanzivu izdao je general Lütters 06.05.1943. Njegova procena je bila da partizanske snage u obruču iznose oko 15.000 ljudi, što je bio prilično tačan broj. Glavna operativna grupa brojala je 16.000 boraca, nešto preko 4000 partizana bili su u Centralnoj bolnici kao ranjenici ili oboleli od tifusa.

Lütters je koncentrisao oko 70.000 nemačkih vojnika, tri italijanske divizije, Pavelić je stavio na raspolaganje oko 11.000 ustaša, Bugarska dva puka. Ukupno Lütters je imao nešto preko 100.000 ljudi u Petoj ofanzivi.

Jedinice Glavne operativne grupe lako bi se probile kroz obruč da se opet nije postavilo pitanje ranjenika i bolesnih od tifusa. Zato je Vrhovni štab morao da vodi računa o sudbini ranjenika, pa je manevarska snaga divizije bila sputana. Nemački komandanti su izdali posebna naređenja da treba uništiti ne samo naoružane partizane nego i narod na opkoljenoj teritoriji, da sve vode treba zatrovati. Stoga je Vrhovni štab na samom početku ofanzive izdao naređenje da se obavesti narod da se sklanja u zbegove prema Durmitoru i Sinjajevini. Posle prvih okršaja u dolini reka Lima i Drine, Vrhovni štab je doneo odluku da izlaz iz ofanzive treba tražiti probijanjem kroz kanjon reke Sutjeske do visoravni Vučevo. Srbijanski i bosanski proleter iz sastava Druge proleterske brigade izbili su na sam vrh Vučeva nekoliko minuta pre Nemaca i zbacili ih sa visoravni.

Prva proleterska brigada, pod komandom Danila Lekića, preuzima inicijativu, i ne čekajući vezu sa divizijama iza sebe, probija nemački front na Balinovcu, u sa-

mu zoru, 10. juna. Čitava Prva proleterska brigada se razvila u streljački stroj i na juriš zauzela nemačke položaje.

Prva proleterska divizija, pod komandom Koče Popovića, iskoristila je taktički prodor i brzo ga širila, dospevši 12. juna na drum Foča – Kalinovik.

Glavni proboj Druge divizije s Vrhovnim štabom otpočeo je 12. juna u noći, a 13. juna glavnina je uspela da se prebaci. Uskoro je u probouju uspela i Sedma banijska i Prva dalmatinska koja je zauzela Tjentište ali nije uspela da ga zadrži do dolaska Treće divizije koja se probijala sa teškim ranjenicima. U zoru 13. juna Treća divizija, uz naređenje „Komunisti napred“ na čelu sa svojim komandantom Savom Kovačevićem kreće u proboj. Toga dana Treća divizija je izgubila na Sutjesci polovinu svog sastava, a posle pogibije komandanta Save probila se u manjim grupama.

Držeći se partizanskog pravila da se ne sme pasti živ neprijatelju u ruke, mnogi teški ranjenici izvršili su samoubistvo.

Na Pivi i Sutjesci, nemačke i italijanske trupe su pobile preko 1300 partizanskih ranjenika. Sličnu sudbinu je podelio i sanitetski kadar Glavne partizanske operativne grupe. Na Sutjesci je poginulo oko 200 bolničarki i 30 lekara.

Ukupni partizanski gubici na Sutjesci su iznosili preko 6.000 ljudi.

Nemačka SS divizija Prinz Eugen pobila je na svom sektoru nekoliko zbegova u kojima je bilo od 50 do 580 žena, dece i starijih ljudi. Italijanske i bugarske jedinice obračunavale su se sa stanovništvom u Crnoj Gori.

Tito je bio jedini saveznički komandant koji je ranjen na bojnopolju. To je bilo 09. juna 1943. godine u jeku bitke na Sutjesci.

Nemačka komanda je morala priznati da njen cilj u bici na Sutjesci nije ostvaren. General Löhr je posle rekao „Prvobitni zadatak da se oslobode nemačke trupe koje su bile vezane u Jugoslaviji i pošalju na Istočni front uopšte nije postignut, nego naprotiv bilo je potrebno na kraju akcije dovesti nove nemačke snage.”

Bitka na Sutjesci je još jednom potvrdila koliko su bitni moralno-politički faktori partizanske vojske.



KOMUNISTI SRBIJE OBELEŽILI 20 GODINA OD NEOFAŠISTIČKE NATO AGRESIJE NA SR JUGOSLAVIJU

Svi vojno sposobni članovi Partije „Komunisti Srbije“ učestvovali su u odbrani zemlje od NATO fašista

Dana 24.03.2019.godine delegacija naše partije, zajedno sa aktivistima NKPJ, KP, kao i drugovima iz SRP Hrvatske, KP Grčke, KP Velike Britanije i ostalim progresivnim snagama položili su cveće i vence na spomen obeležje „Večna Vatra“ u Beogradu.

Nikada nećemo zaboraviti zločine koji su počinjeni u tih 78 dana besomučnog bombardovanja. Bili smo napadnuti od strane mnogostruko jačeg neprijatelja kojeg su sačinjavale 19 država NATO pakta predvođenih od strane SAD. Bilo je dana kad je njihova avijacija imala i po 500 naleta. Poginulo je preko 2000 nevinih ljudi, a materijalna šteta se procenjuje na sumu od oko 100 milijardi dolara. Posledice NATO agresije osećamo i dan danas. Tokom agresije korišćena je municija sa osiromašenim uranijumom, koja je zabranjena Ženevskom konvencijom. Broj obolelih od malignih bolesti je u Srbiji i regionu povećan 2,5 puta. Preko 200000 naših građana učestvovalo je u ratu protiv NATO fašista, međutim oni najglasniji politički lideri nisu učestvovali u odbrani zemlje: Aleksandar Vučić, Vojislav Koštunica, Boris Tadić,

Tomislav Nikolić, Zoran Đinđić, Ivica Dačić, Vojislav Šešelj, Vuk Drašković, Aleksandar Vulin, Velja Ilić i Mladen Dinkić. Bilo je i pozitivnih primera među kojima su Nenad Čanak i Goran Svilanović koji su učestvovali u odbrani naše zemlje.

Za ove zločine počinjene prema našem narodu niko nije odgovarao. Svedoci smo sramnog odnosa naše vlasti i opozicije koji su obični podanici moćnika koji su nas bombardovali pre 20 godina.



POGINULA JE DRUGARICA ŠEVIN SOGUT



Objavljujemo saopštenje Marksističko-Lenjinističke Komunističke Partije Turske i Kurdistanu o našoj besmrtnoj drugarici Ševin Sogut. Bila je jedna od neustrašivih predvodnika naše stranke u odbrani zemlje Kurdistanu protiv kolonijalnog jarma. Kao mladi komandant ona je bila deo jedinica koje se bore protiv okupacionog rata fašističke turske države u Južnom Kurdistanu.

**Slava onima koji podižu zastavu otpora u Zapu!
Ševin Sogut je besmrtna!**

Okupacioni napadi kolonijalne, fašističke Turske države u Južnom Kurdistanu i herojski otpor od strane gerile na frontu se nastavlja. Obzirom da nisu u stanju da slome otpor, uprkos bombardovanju ratnim avionima i teškim naoružanjem, fašistička administracija Taipa Erdogana sada očajnički bombarduje civilna naselja i spaljuje šume. Međutim, uprkos korišćenja tehnološki naprednog oružja i izvođenja svakodnevnih vazdušnih napada, nisu u stanju da izbegnu teške udare od strane gerile. Mesecima fašistička Turska armija i njene specijane snage nisu u stanju da probiju barikade pokreta otpora u oblastima koje napadaju svim mogućim sredstvima. Gerilci nastavljaju da podižu zastavu slobode i časti žrtvujući se u ovom ratu.

КОМУНИСТИ СРБИЈЕ ОБЕЛЕЖИЛИ МЕЂУНАРОДНИ ПРАЗНИК РАДА

Kao i svake godine tako i ovog 1.maja,aktivisti partije „Komunisti Srbije“, pridružili su se protestu radnika na Trgu Marksa i Engelsa.Iako su organizatori protesta potkupljeno sindikalno rukovodstvo,naša partija je pružila podršku obespravljenim radnicima u Srbiji. Pored nas protestu su prisustvovali i aktivisti SKS, NKPJ, Marksističke organizacije,„Crveni“ i Marks 21.

Položaj radnika u Srbiji je katastrofalan, 70% radnika ima platu ispod 300 eura, 20% radnika od 300 do 500 eura, 7% radnika od 500 do 700 eura a 3% preko 700 eura. Zato su radnici u Srbiji najsiromašniji u Evropi. Skup je organizovan na Trgu Marksa i Engelsa a zatim je organizovana šetnja do spomenika Dimitrija Tucovića. Komunisti su uzvikivali parole „Bando buržujksa“, „Ni Vučić ni DOS, već vlast narodnog fronta“itd.

Komunisti Srbije su poručili radnicima da će njihov položaj biti sve gori, dok se ne uključe u borbu protiv kapitalizma zajedno sa komunistima.



КОМУНИСТИ СРБИЈЕ НА ПРОТЕСТУ ПРОТИВ ПРИВАТИЗАЦИЈЕ ПКБ-а



Дана 10.09.2018.године активисти Партије „Комунисти Србије“ заједно са „Народним фронтом“, НКПЈ, SKC и КП одржали су протест испред зграде Владе Републике Србије поводом приватизације ПКБ-а. Том приликом уручено је протестно писмо председници владе Ани Бранбић.

ПКБ послује рентабилно и не постоје никакви економски разлози за приватизацију. Уместо да држава остварује профит из свог предузећа, она се тог дела одриче у корист неког крупног капиталисте. ПКБ у свом власништву има преко 300 хектара најскупљег грађевинског земљишта, које преласком у приватне руке, постаје 100 пута скупље.

Ово је први пут да су све активне комунистичке и радничке партије заједно учествовале у једном оваквом протесту. Жалосно је што на протесту није било радника ПКБ-а што због страха или ситних личних интереса.

KOMUNISTI SRBIJE PODRŽALI PROTEST VOJNIH PENZIONERA

Dana 12.06.2018.godine aktivisti partije „Komunisti Srbije” podržali su protest vojnih penzionera na Trgu Marksa i Engelsa u Beogradu. Protest je održan u totalnoj medijskoj blokadi u uslovima u kojima žive građani Republike Srbije gde novinari, sudije i službenici zaposleni u državnim službama ne smeju da donose odluke u skladu sa zakonom zbog straha za sopstvenu egzistenciju i egzistenciju svojih porodica, već po nalogu jednog čoveka.

Protestu je prisustvovao i Vojni sindikat. Nažalost prisustvovali su i oni koji se deklarativno zalažu za prava penzionera i radnika a u stvari radi skupljanja političkih poena poput Boška Obradovića iz pokreta „Dveri” i Željka Veselinovića iz sindikata „Sloga”.

Penzionerima i radničkoj klasi u Republici Srbiji neće biti bolje dok se ne sruši kapitalistički poredak u zemlji.



СВЕТАО ПРИМЕР ЦРНОГОРСКИХ ВЛАСТИ

На дан устанка против фашистичког окупатора (који је уједно и дан државности Црне Горе), откривен је монументални споменик народном хероју Чедомиру Љубу Чупићу на централном тргу у Никшићу. Овај споменик је гест поштовања народа Црне Горе према слободарским и партизанским традицијама које се у континуитету настављају и одржавају. После разбијања СФРЈ ово је први случај да је подигнут споменик неком народном хероју из НОБ-а. Иако је Црна Гора чланица НАТО-а и има поданичку власт која је наклонена Западу, за поштовање је њихов однос према својој историји, нарочито према ослободилачкој партизанској традицији. За разлику од других Југословенских република, где се рехабилитују ратни злочинци и сарадници фашистичког окупатора, мењају називи улица, руше споменици народних хероја из НОР, фалсифукује историја у уџбеницима и медијима, ово је светао пример поштовања наше револуционарне историје којој се диви цео свет.



КОМУНИСТИ СРБИЈЕ НА ПРОТЕСТУ ПРОТИВ РЕХАБИЛИТАЦИЈЕ МИЛАНА НЕДИЋА

Дана 11.07.2018.године активисти Партије „Комунисти Србије“ као и друге комунистичке организације одржале су протест испред Вишег суда поводом изношења завршне речи судског поступка за рехабилитацију Милана Недића. И овог пута су биле присутне јаке полицијске снаге, мада беспотребно пошто неофашистичке групе нису биле присутне. Сам судски процес који траје више година представља срамоту за државу и народ. Свима је јасно да је Недић био и квислинг и ратни злочинац и да није извршио самоубиство, јасно је да би био осуђен на смртну казну. Не чуди нас да је овај процес започет, пошто квислинга могу рехабилитовати само квислинзи. Где су данас били преставници СУБНОР-а, Друштва за истину о Југославији и друге невладине организације које се баве антифашизмом и људским правима?!



Све судске рехабилитације, а којих је било око 2000 не могу променити историјску истину о НОБ-у, КПЈ као и социјалистичкој револуцији коју признаје читав свет и светска историја.
СМРТ ФАШИЗМУ СЛОБОДА НАРОДУ!

IZDAJNIK, KOLJAČ I KUKAVICA



Pred Višim sudom u Valjevu u toku je postupak za rehabilitaciju izdajnika Nikole Kalabića, nekadašnjeg četničkog komandanta Gorske garde Draže Mihailovića. I pored velikog broja svedoka, koji su u periodu posle oslobođenja svedočili o zverstvima pripadnika četničkog pokreta, a posebno su se izdvajali zločini jedinice kojom je komandovao Nikola Kalabić, koji su sprovodili krvavi teror nad patriotama i narodom koji je uključivao najsurovije metode likvidacije i sadizma poput klanja i vezivanja na ražanj iznad vatre, aktuelna vlast pokušava da se još jednom rehabilitacijom osvedočenog zločinca naruga svim žrtvama i patriotama koje su dale život za oslobođenje zemlje. U tom cilju angažovani su kafanski istoričari Veselin Đuretić i Kosta Nikolić koji falsifikovanjem nepobitnih istorijskih činjenica pokušavaju da od najsvirepijeg ratnog zločinca naprave žrtvu.

Među mnogim poznatim podacima o surovim likvidacijama koje su izvršili pripadnici Gorske garde kojom je komandovao Kalabić navešćemo ubistvo narodnog heroja Živana Đurđevića.

Živan Đurđević je bio rodoljub, glavna veza između Okružnog komiteta partije i partizanskih jedinica valjevskog okruga. 25. maja 1943. godine oko 200 četnika Nikole Kalabića opkolilo je Živanovu kuću. Na mestu su ubili Milana Kitanovića, člana Okružnog komiteta KPJ, a Živana, njegovog dva sina Radomira i trinaestogodišnjeg Marka i četrnaestogodišnju kćerku Cvetu sproveli u četnički štab. Živan i deca nisu ništa priznali, te su četnici pucali u starijeg sina Radomira i teško ranjenog zverski tukli i mučili dok nije izdahnuo. Iako je gledao kako su mu mučili i ubili sina, Živan nije hteo da oda drugove.

Odveli su ga na Debelo brdo gde su naložili vatru i pekli mu noge na žaru. Onda su raspalili vatru, svukli ga i svezali lancem za ražanj. Okretali su ga pored vatre i nadnosili nad plamen. Živan ništa nije progovorio. Pekli su ga sve dotle dok nije izgubio svest i izdahnuo. Herojski je završio život u najužasnijim mukama.

Nažalost nove „demokratske“ vlasti izjednačile su partizane i četnike.

Epilog oko rehabilitacije dvostrukog izdajnika i ratnog zločinca Nikole Kalabića mogao bi biti isti kao i u slučaju njegovog komandanta Draže Mihailovića.

Dejan Jovanović

NO PASARAN

Komunisti Srbije su učestvovali na mitingu podrške Venecuelanskom narodu i predsedniku Maduru.

Dana 02.02.2019.godine aktivisti partije „Komunisti Srbije” učestvovali su na mitingu podrške Venecuelanskom narodu i predsedniku Nikolasu Maduru. Miting je održan ispred zgrade Venecuelanske ambasade gde su pored naših aktivista bile i druge komunističke organizacije i progresivne organizacije i građani. Tog dana je obeležena i 20. godišnjica od dolaska Huga Čaveza na vlast. Prisutni i oni koji su govorili na mitingu iskazali su ogorčenje prema imperijalističkoj politici SAD i EU da se silom promeni legalno izabrana vlast.

Uvereni smo da će Venecuelanski narod produžiti svoj put u izgradnji pravednih socijalističkih odnosa i neće dozvoliti da američki plaćenici silom menjaju sisteme po čitavom svetu.



UJEDINIMO SE POD KOMUNISTIČKOM ZASTAVOM



Nikada se nisam profesionalno bavio radom u organizaciji već sam se bavio samo aktivnostima na stvaranju pravednijeg života u svim institucijama.

Kad neko zna gde je i zbog čega je krenuo, ma koliko bio daleko taj cilj, strpljenje ga nikad neće izdati. Od prijema u SKJ 05.10.1959. pa do sada ništa me nije moglo pokolebati. Suprotstavljao sam se sve-mu onome što je rađeno na štetu radnika jer i ja sam radnik. Cenim iskrenost, poštenje i rad i nikada nisam pravio razlike između ljudi koji su komunisti i onih što nisu to bili. Prezirem sve koji nešto rade samo zbog toga da bi bili privilegovani. Moje aktivno učešće u omladinskim organizacijama, organima upravljanja, brojnim udruženjima doprineli su da steknem veliki broj prijatelja. Kod svoje porodice nailazio sam na razumevanje i imao njihovu podršku. U proteklom periodu menjali smo nazive pod kojima smo se predstavljali, vođe, zastave ali ostala je ideja i večita borba za stvaranje pravednijeg društva. Mnogo puta sam razvijao crvene zastave, oko njih smo se okupljali ali mi je najdraža naša proleterska sa srpom i čekićem. Smeta mi što smo mi komunisti već duže vremena izdvojeni po brojnim udruženjima. Najveća želja mi je kada bi odmah krenuli u stvaranje uslova za konačno ujedinjenje svih udruženja koja okupljaju komuniste u Srbiji. Udruženje SKS će dati svoj doprinos da se to i ostvari.

UDRUŽENJE SAVEZA KOMUNISTA SRBIJE
PREDSEDNIK RADOMIR MANDIĆ

КОМУНИСТИ СРБИЈЕ НА ПРОТЕСТУ ПЕНЗИОНЕРА

Дана 30.10.2018.године активисти Партије „Комунисти Србије“ учествовали су у протесту пензионера на тргу Маркса и Енгелса у Београду.

Наша партија је била једина комунистичка организација која је подржала оправдани протест представника најрањивијег дела нашег друштва. Протест је организован због четворогодишње пљачке пензионера од стране актуелне Вучићеве поданичке буржоаске власти. Пљачкашкој власти није довољно што је сваком пензионеру у протеклих 4 године узела у просеку по 3000 евра, већ је донела и Закон којим је избрисана одредба о усклађивању пензија са растом трошкова живота. Такође овим законом је власт себи дала за право да на основу своје произвољне процене може смањивати и повећавати пензије. Оно што посебно смета је чињеница да актуелна власт, а посебно Вучић овај Закон представљају „револуционарним“ решењем које пензије чини већим него икада. Вучић се лицемерно захваљује пензионерима на доприносу који су дали стабилизацији економије у Србији. Треба му поставити оправдано питање зашто није, као што је то случај и у западним капиталистичким земљама, начин за стабилизацију економије потражио и у опорезивању тајкуна, страних банака и страних компанија које послују у Србији а код којих су радници у робовском положају.



Нажалост, у нашој земљи је невиђена медијска блокада и свако мишљење супротно од мишљења актуелне власти није доступно широким народним слојевима. Зато и значајан број пензионера верује у Вучићеве лажи и није спреман да се бори за своја стечена права. Овакво стање у земљи мора да се промени, а пензионери, као и остали напредни део друштва треба да се уједине око комунистичке идеје и да се доследно и упорно боре за остваривање својих на силу одузетих права.

**СМРТ ФАШИЗМУ-
СЛОБОДА НАРОДУ!**

OSAM KOMUNISTA PRIMLJENO U KS U SUBOTICI

Opšte je poznata zakonitost da bez prijema novih članova nema ni razvoja naše partije. Unazad više godina ova aktivnost je stagnirala u Subotici, zbog jačanja desnice i neistinitog (ne)pisanja u medijima.

U septembru 2018. godine, nakon istrajne višemesečne aktivnosti prekinut je „post” kad se radi o prijemu novih članova u KS. Važno je napomenuti da prilikom svakonedeljne aktivnosti rukovodstva komunista u Subotici prva tačka dnevnog reda na sastancima je prijem novih članova. Predugo smo prilikom ovih dogovora zaključivali da nema novih kandidata.

Od osam novo-primljenih članova Komunista Srbije, šest je drugova i dve drugarice, petoro je zaposleno a troje nezaposleno. Jedna od drugarica ima dvadeset godina, što nas posebno raduje. Ona je zaposlena i radi kao tekstilni tehničar. Od primljenih novih članova svi su radnici, od onih koji su zaposleni svi su u proizvodnji. Novi članovi dobili su članske knjižice i sa njima su dogovoreni prvi zadaci.

Na sastanku sa novim članovima izabran je sekretar novoosnovanog aktiva KS jer su većina iz jednog naselja u blizini Subotice i granice sa Mađarskom (EU).

Prijem novih članova u redove naše partije je dokaz i poruka svima da istrajnim radom možemo preokrenuti za nas nepovoljne procese, da moramo govoriti istinu o dostignućima SKJ i KS kao i o pravom stanju u našoj partiji sa kojim ne možemo biti zadovoljni. Sa prijemom novih članova mi poručujemo da to stanje možemo promeniti i da je pravoj radničkoj levisi mesto na političkoj sceni. I tu nećemo stati: do kraja 2018. godine želimo i radimo na tome da primimo u članstvo KS još dvadeset novih članova. Jer, komunisti dolaze – mislimo o tome.

Olajoš Nađ Mikloš



KATASTROFALAN POLOŽAJ DECE U SRBIJI I DRUGIM KAPITALISTIČKIM DRŽAVAMA

Samo u socijalističkim državama deca imaju preduslove za srećno detinjstvo i pravilan razvoj

Pre 67 godina, Ujedinjene nacije ustanovile su 20. novembar kao Svetski dan deteta. Na isti dan 1959. godine doneta je Deklaracija o pravima deteta, a 1989. Konvencija o pravima deteta Ujedinjenih nacija širom sveta, ovaj datum obeležava se kao dan u kojem se ukazuje na obavezu svih da rade u korist dobrobiti dece.

Svedoci smo da su danas deca u Srbiji izložena nasilju u porodici i školi. Činjenica je da je 80% osnovaca izloženo vršnjačkom nasilju. Ovakva situacija je proizvod grubog kapitalističkog sistema, jer roditelji zbog robovskog celodnvenog rada nemaju vremena niti energije da se posvete vaspitavanju svoje dece. Dakle društvo više nije u stanju da organizuje mlada ljude da se bave sportom i drugim korisnim društvenim aktivnostima, već je to privilegija bogatih.

Nekada je društvo brinulo o svom podmlatku i njihovom pravilnom razvoju kroz organizacije: pionirska, gorani, izviđači, razne sportske organizacije, folklorne, umetničke i preko raznih školskih sekcija, kao i radnih akcija. Bili su obavezni sistematski pregledi i vakcinacija dece. Primera radi u SFRJ na 100 000 dece jedno je bilo autistično, a danas u Srbiji na 100 dece jedno je autistično. U SFRJ deca nisu bolovala od kancera, a danas samo u Obrenovcu 17-oro dece ima kancer, a u Srbiji 300.

Slično je stanje u svim zemljama kapitalizma. Od 60 miliona migranata, 40 miliona su deca. Ovakvo stanje je proizvod nasilnog rušenja sistema u siromašnim državama od strane imperijalističkih sila koje se sprovode isključivo zbog interesa i stvaranja što većeg profita.

Ovakav položaj dece u svetu biće sve gori dok se iz temelja ne bude srušio kapitalistički sistem.



ИЗБЕГЛИЦА СА КОСОВА СЕ УБИО ЗБОГ ДУГА ЗА СТРУЈУ

**„Ко нема да плати струју,
нека је и не користи“
Александар Вучић**

Мирослав Стојановић, отац четворо деце из села Јелашница код Ниша, избеглица са Косова извршио је самоубиство због дуга за струју у износу од 22 000 динара, који је за три месеца нарастао на 35 000.



Ово и није изненађујуће, обзиром да се у Републици Србији, углавном због немаштине и суровог капиталистичког система, убије преко 1000 људи годишње. Због ових података Србија се налази на неславном 13 месту у свету. Према подацима Еуростата, Србија је земља најекстремнијих неједнакости у Европи и чак 80% људи у Србији себи не може да обезбеди достојан живот, зато што су сиромашни. Милион грађана Србије је на списковима извршитеља за принудну наплату углавном комуналних дугова. Природно би било да се потлачени слојеви друштва активно укључе у политичку борбу како би себи обезбедили живот достојан човека. Чињеница је да је капитализам сломио кичму сиромашним грађанима Србије који немају храбрости ни воље да се укључе у Комунистички покрет. Питамо се зашто овај поштени човек није дигао руку на систем оличен у судском изврши-

тељу – „ЛЕГИТИМНОМ УТЕРИВАЧУ ДУГОВА“, који није имао ни мало обзира за његов социјални положај и положај његове породице, већ је дигао руку на себе и оставио своју малолетну децу и супругу у безизлазној ситуацији. Нико из сурове буржоаске власти се није потресао због овог и многих сличних трагедија обичних грађана Србије, већ преко режимских медија шире лажи како се у Србији лепо живи, заглупљујући народ таблоидима, ријалити програмима у којем учествује најгори друштвени талог. Пример тога су телевизије са националним фреквенцијама „Пинк“ и „Хепи“ које упркос милионским дуговима нису на мети државе и њених ЛЕГИТИМНИХ УТЕРИВАЧА ДУГОВА. Ове телевизијске станице, као и други режимски медији служе у дневно политичке сврхе и за потребе владајуће класе. Сведоци смо да се у Србији граде и отварају шопинг молони, кладионице, банке, цркве, као синоним савременог деструктивног капитализма, док се затварају фабрике, а школе и болнице пропадају, урушава се култура и све оно што представља просперитет једног друштва. Примера ради у главној улици у Краљеву за време СФРЈ било је 11 књижара, а данас има исто толико кладионица и банака.

Комунисти Србије поручују свим грађанима да ће се овакав тренд самоубиства наставити, јер је то последица друштвеног система у коме живимо, а који се не може никако поправити, већ се мора до темеља срушити. Обичан човек не може чекати да ће ствари саме да се поправе, већ се мора укључити у наше редове и своју судбину узети у своје руке.

**СМРТ КАПИТАЛИЗМУ,
СЛОБОДА ПРОЛЕТАРИЈАТУ!**

ЦРКВИ НИЈЕ МЕСТО У ПОЛИТИЦИ

Патријарх српски Иринеј дао је ратно-хушачку изјаву о положају цркве у Црној Гори, оценивши га горим него у време Османске окупације, а да је статус Срба као у доба озлоглашене фашистичке творевине НДХ. Ова изјава је узнемиравајућа и свакако недобронамерна и потврђује чињеницу да религије раздвајају народе.

Сви ми знамо да су Османлије палиле цркве, а да су у НДХ постојали концентрациони логори у којима су највише страдали Срби. У Црној Гори нити се пале цркве, нити постоје логори смрти за Србе, већ напротив, Срби одлазе на летовање у Црну Гору из које се враћају пуни позитивних утисака. Свако поређење са Османлијама и НДХ је дакле смешно. Патријарх Иринеј уместо што распирује мржњу би требао да се позабави сређивањем стања у СПЦ које је катастрофално. Свештеници дилују дрогу, у порасту је и педофилија, возни парк испред патријаршије је безобразно пун луксузних лимузина док народ „гладује“, а свештенство ужива у благодетима капитализма, добро ухрањени, многи без два дана поста у свештеничким каријерима.

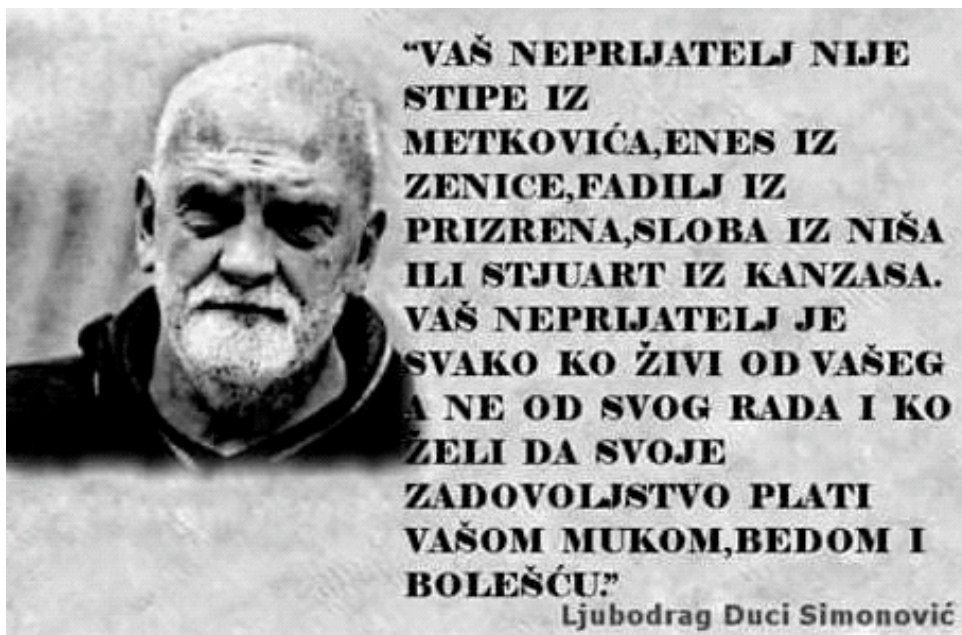
Да ли је ваша изјава да ћете алармирати не само себе него све вернике да бране цркву позив на братоубилачки рат? Да ли је та изјава дата из страха за црквену имовину и поседе, које сте ко зна како стекли и за коју не плаћате порез држави за разлику од обичних грађана?

Надамо се да ће српски и црногорски народ бити изнад оваквих опасних и хушачких изјава и да ће прозрети њихов циљ.

У секуларним државама као што су Србија и Црна Гора цркви није место на јавној политичкој сцени, као ни у школама и у касарнама. Свака политичка изјава црквених великодостојника је кажњива према нашем закону, а актуелна власт је благонаклона према цркви пошто су све религиозне организације у служби крупног капитала.



ДУЦИ О НАЦИОНАЛИЗМУ



MIOMIR ANĐIĆ 1937. – 2019.

Obaveštavamo sve naše članove i prijatelje da je 03.03.2019. godine Potpredsednik CK KS, drug Miomir Anđić posle kratke bolesti preminuo.

Drug Miomir Anđić je rođen 20.02.1937. godine u Banatskoj Beloj Crkvi. Osnovnu školu je završio u Beloj Crkvi, a gimnaziju u Pančevu. Diplomirao je na pravnom fakultetu u Beogradu 1959. godine. Na početku svoje karijere radio je kao sudija za prekršaje u Pančevu. Nakon toga imao je niz funkcija u Južnobanatskom srezu: sekretar opštine Pančevo, rukovodioc u SIZ-u za stambeno-komunalnu izgradnju. Nakon toga bio je direktor GIK „Konstruktor” u Pančevu. Najznačajnija funkcija koju je obavljao bila je pomoćnik saveznog sekretara unutrašnjih poslova u SFRJ. Inače, bio je oženjen suprugom Bobanom sa kojom je bio u braku 60 godina i sa njom ima sina Mirka.

Član Saveza Komunisti Jugoslavije postao je još u mladosti i ostao veran komunističkoj ideji do kraja svog života. U našoj Partiji od početka je bio član CK „Komunist Srbije” kao i član predsedništva Partije. Poslednja funkcija koju je obavljao u Partiji bila je Potpredsednik CK KS.

Drug Miomir je bio blage i tihe naravi i uvek se trudio da mirnim tonom doprinese konstruktivnom radu naše Partije. Naročito se zalagao za ideju za prodor naše Partije u medije i davao je veliki doprinos borbi protiv kapitalizma svojim teoretskim tekstovima u našem časopisu „Komunist”.

NEKAMU JE VEČNA SLAVA I HVALA!



ОТИШАО ЈЕ ВЕЛИКИ ШАМПИОН И ЈУГОСЛОВЕН

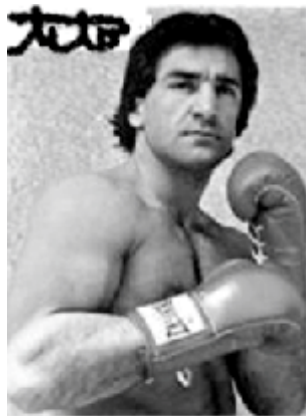
Маријан Бенеш, један од најбољих европских боксера свих времена, умро је у Бањалуци у 67. години. Био је понос Југославије, а бокс је био његов живот. У каријери је имао 299 мечева, 272 завршио је победом, изгубио 16, а 11 је завршено без одлуке.

Подсетимо се шта је Маријан Бенеш рекао о другу Титу (Политика, 20.07.2009): „У колима ми је стално Титова слика. Он је за мене бесмртан, али је и мој бол. Имао сам срећу да се

неколико пута сретнемо. У његово време нико није био гладан, нису се могли видети пензионери како преврћу по контејнерима. Погледајте колико сада има свакојакх болести, а у Титово време тога није било. Јасно је да Срби не могу сами, као ни Хрвати. С десет прстију на рукама може нешто да се уради, а само са једним тешко. После његове смрти политичари су почели да се уплићу у спорт све више. Више није био важан квалитет, него да ли је неко Србин или Хрват. То је било погубно”, каже Маријан Бенеш.

Ево како је огорчено реаговао на националистичке притиске са свих страна:

„У Србији сам био усташа, у Хрватској четник, а ја сам партизан, маму вам је***”



NE PSUJ MI TITA

*Ne psuj mi Tita ni njegovo vrijeme
Ne krivi njega za tvoje probleme
Za tešak tvoj danas najmanje je kriv
Drugačije bi bilo da je 'stari' živ*

*Ne psuj mi Tita ni njegovo vrijeme
Ne krivi njega što je proključalo njemu
Mrljaže užegle u srcima falista
Skriveno pod maskama i nekih komunistu*

*Ne psuj mi Tita ni njegovo vrijeme
Ne krivi njega što nisi izdržao breme
Koje je sve narode spajalo u srodstvo
I sam si ga nazivao 'bratstvo i jedinstvo'*

*Ne psuj mi Tita ni njegovo vrijeme
Osmjehom je mogao i planinu da pokrene
Nikada se druže neće živjet' bolje
Kad Tita spomeneš...skini kapu dolje!*

Marjan Beneš

**100 ГОДИНА
ОД ОСНИВАЊА
КОМИНТЕРНЕ**



**БОРИМО СЕ ЗА
ФОРМИРАЊЕ НОВЕ
КОМУНИСТИЧКЕ
ИНТЕРНАЦИОНАЛЕ**